

Evangelium

D Ominus vobíscum. **R.** Et cum spí-ritu tu-o. **V.** Sequénti-a Sancti

Evangé-li-i secúndum Marcum. **R.** Glóri-a tibi Dómine.

I -n illo témpore: Exi-ens Jesus de fínibus Tyri, venit per Sidónem ad

mare Ga-lilæ-æ, inter médi-os fines Decapóle-os. Et addúcunt e-i surdum

et mutum, et deprecabántur e-um, ut impónat illi manum. Et apprehén-

dens e-um de turba se-órsum, mi-sit dígitos su-os in aurículas ejus: et

éxspu-ens, té-tigit linguam ejus: et suspí-ci-ens in cælum, ingému-it, et

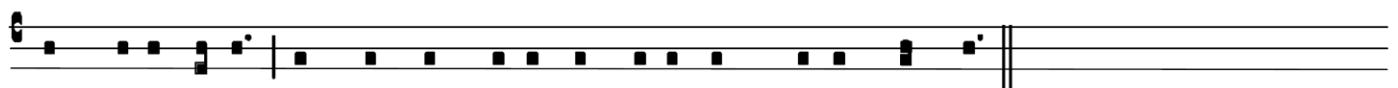
a-it illi: Ephpheta, quod est adaperí-re. Et sta-tim apértæ sunt aures

ejus, et solútum est vínculum linguæ ejus, et loquebátur recte. Et

præcépit illis, ne cu-i dícerent. Quanto autem e-is præcipi-ébat, tanto

magis plus prædicábant: et e-o ámpli-us admirabántur, dicéntes: Bene

ómni-a fecit: et surdos fecit audíre, et mutos loqui. ||